

Warszawa, dnia 5 sierpnia 2014 r.

Opinia do ustawy o specjalnym podatku węglowodorowym

(druk nr 693)

I. Cel i przedmiot ustawy

Zasadniczym celem ustawy o specjalnym podatku węglowodorowym, w myśl uzasadnienia do projektu ustawy, jest zapewnienie trwałych, atrakcyjnych i przejrzystych dla branży wydobywczej zasad eksploatacji złóż węglowodorów (szczególnie w formacjach łupkowych), które stanowiłyby jednocześnie impuls inwestycyjny dla polskiej gospodarki oraz wprowadzałyby sprawiedliwy podział zysków z wydobycia tychże kopalin, gwarantujący odpowiedni udział Skarbu Państwa w dochodach z ich eksploatacji.

Powszechnie występującą w gospodarce światowej zasadą jest, że z wydobyciem i sprzedażą surowców wiąże się uzyskiwanie tzw. renty surowcowej, która stanowi nadwyżkę przychodów ze sprzedaży surowca nad całkowitymi kosztami jego wydobycia. Autorzy ustawy podkreślają, że Skarb Państwa, jako właściciel podziemnych złóż surowców, ma prawo do części renty surowcowej, którą przejmować może w formie podatków i innych opłat.

Obecnie działający w Polsce przedsiębiorcy z sektora wydobywania węglowodorów, oprócz tradycyjnego opodatkowania podatkiem dochodowym, obciążeni są następującymi dodatkowymi daninami publicznymi:

- 1) opłatą za udzielenie koncesji, której wysokość zależy od wielkości obszaru objętego koncesją (obecnie stawka opłaty za koncesję na poszukiwanie złóż kopalin wynosi 105,81 zł/km², na rozpoznawanie oraz łącznie na poszukiwanie i rozpoznawanie kopalin – 211,62 zł/km², przy czym brak opłaty za koncesję na wydobywanie kopalin);

- 2) opłatą za użytkowanie górnicze ustalaną w umowie między koncesjonariuszem (użytkownikiem górniczym) a Skarbem Państwa, reprezentowanym przez ministra właściwego do spraw środowiska;
- 3) opłatą eksploatacyjną za wydobytą kopalinę – obecnie 6,06 zł/1000 m³ gazu ziemnego oraz 35,87 zł/t ropy naftowej, która stanowi dochód budżetów gmin i Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;
- 4) podatkiem od nieruchomości.

W myśl uzasadnienia do projektu ustawy powyższe obciążenia nie gwarantują jednak państwu udziału w rencie surowcowej w należytej wysokości, tj. udziału porównywalnego z uzyskiwanym w innych krajach¹.

Celem ustawy, jest osiągnięcie około 40% poziomu przejmowanej przez państwo renty surowcowej. Instrumentami fiskalnymi służącymi do osiągnięcia tego celu są:

- 1) podatek od wydobycia niektórych kopalin – w zakresie wydobycia gazu ziemnego stawka uzależniona od rodzaju eksploatowanego złoża, tj. konwencjonalnego lub niekonwencjonalnego, i będzie wynosić odpowiednio 3% i 1,5%, natomiast w zakresie wydobycia ropy naftowej stawka również uzależniona od rodzaju złoża i będzie wynosić 6% przy eksploatacji złoża konwencjonalnego oraz 3% w przypadku złoża niekonwencjonalnego; przewiduje się możliwość odliczania od podatku nieodliczonej straty od podatku dochodowego z działalności wydobywczej węglowodorów,
- 2) specjalny podatek węglowodorowy – stawka od 0% do 25% uzależniona od relacji skumulowanych przychodów do skumulowanych wydatków,
- 3) podatek CIT (zdecydowana większość inwestycji jest prowadzona w formie osób prawnych, niemniej w ustawie PIT przewiduje się również liniowe opodatkowanie dochodów z działalności gospodarczej na takim samym poziomie, jak w podatku CIT) – stawka 19%; nowa stawka amortyzacyjna na odwierty,
- 4) opłaty eksploatacyjne – gaz ziemny wysokometanowy – 24 zł/1000 m³, gaz ziemny zaazotowany – 20 zł/1000 m³, ropa naftowa – 50 zł/t,
- 5) podatek od nieruchomości.

¹ Zgodnie z wyliczeniami Ministerstwa Finansów, obecny poziom renty surowcowej państwa z działalności wydobywczej węglowodorów wynosi około 21%. Przykładowo poziom renty surowcowej państwa w Wielkiej Brytanii, Norwegii czy Australii wynosi odpowiednio 62%, 72% oraz 56%.

Przewidywany niniejszą ustawą system ciężarów fiskalnych będzie obejmował wszystkich przedsiębiorców działających w sektorze węglowodorów – nie tylko nowych koncesjonariuszy, ale też i przedsiębiorców prowadzących już obecnie działalność wydobywczą.

Opiniowana ustawa określa konstrukcję prawną w tym przedmiot, podatników podatku, podstawę opodatkowania, stawki, a także prawa i obowiązki podatników i organów podatkowych w zakresie ustanawianego podatku.

Opodatkowane specjalnym podatkiem węglowodorowym, zwanym w dalszej części opinii „podatkiem”, będą zyski z działalności wydobywczej węglowodorów. Dochody z podatku zasilać będą budżet państwa.

Podatnikami podatku opiniowany akt prawny ustanawia prowadzące koncesjonowaną działalność wydobywczą węglowodorów: osoby fizyczne, prawne oraz jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, w tym spółki cywilne – wspólnikom których udzielono koncesji. W przypadku prowadzenia działalności wydobywczej węglowodorów w ramach umowy o współpracy podatnikiem jest każda strona tej umowy, zaś w przypadku wspólników spółki cywilnej podatnikiem jest ta spółka.

Ustawa wprowadza pojęcie przychodu, określając datę powstania przychodu oraz zasady określania jego wysokości w przypadku otrzymania przez podatnika należności za gaz ziemny lub ropę naftową w wysokości niższej od cen wolnorynkowych. W myśl postanowień ustawy za przychód uznaje się otrzymane pieniądze, wartości pieniężne oraz wartość należności uregulowanych w naturze, w tym zaliczki oraz przedpłaty, z tytułu dostawy wydobytych węglowodorów. Ponadto należy podkreślić, iż w przypadku memoriałowego rozpoznania przychodów w walutach obcych i faktycznego ich uregulowania w terminie późniejszym, podatnik będzie dokonywał powiększenia przychodu (dodatnie różnice kursowe) lub jego pomniejszenia (ujemne różnice kursowe) o te różnice. W związku z powyższym w ustawie określono szczegółowe zasady oraz sposób określania dodatnich oraz ujemnych różnic kursowych.

W opiniowanym akcie prawnym zawarty został również przykładowy katalog wydatków kwalifikowanych z podziałem na poszczególne kategorie. Za wydatki kwalifikowane uznaje się wydatki poniesione w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia tych przychodów, w tym wydatki na poszukiwanie, rozpoznawanie, wydobywanie, magazynowanie lub dostawę wydobytych węglowodorów oraz zakończenie

działalności wydobywczej węglowodorów, z wyjątkiem wydatków nieuznawanych za wydatki kwalifikowane. Podkreślenia wymaga, że w rozumieniu niniejszej ustawy wydatki niezwiązane z działalnością wydobywczą nie będą stanowiły wydatków kwalifikowanych.

Ponadto mając na uwadze uszczelnienie uregulowań w zakresie podatku wprowadzono zamknięty katalog wydatków, które nie będą uznawane za wydatki kwalifikowane, wzorowany na przepisach ustawy: o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o podatku dochodowym od osób prawnych.

Podstawą opodatkowania podatkiem zgodnie z postanowieniami ustawy jest zysk z działalności wydobywczej węglowodorów stanowiący nadwyżkę uzyskanych w danym roku podatkowym przychodów z działalności wydobywczej węglowodorów nad poniesionymi w danym roku podatkowym wydatkami kwalifikowanymi. Jeżeli wydatki kwalifikowane przekraczają sumę przychodów, różnica jest stratą z działalności wydobywczej węglowodorów. W przypadku wystąpienia straty, poniesionej w roku podatkowym, podatnik otrzymuje możliwość obniżenia zysku z działalności wydobywczej węglowodorów o wysokość tej straty w kolejnych latach podatkowych.

Ustawa określa stawki podatku, różnicując je w zależności od wielkości skumulowanych przychodów z wydobycia węglowodorów w stosunku do skumulowanych wydatków kwalifikowanych. Definicje skumulowanych przychodów oraz wydatków kwalifikowanych zostały określone w słowniczku ustawy.

Stawki podatku oblicza się w zależności od wartości „wskaźnika R”, przez który rozumie się stosunek skumulowanych przychodów do skumulowanych wydatków kwalifikowanych.

W przypadku gdy wskaźnik R jest:

- mniejszy niż 1,5 – stawka podatku wynosi 0% podstawy opodatkowania,
- równy lub większy niż 1,5 i mniejszy niż 2 – stawka podatku jest obliczana według następującego wzoru: $(25 * \text{wskaźnik R} - 25) / 100$,
- równy lub większy 2, stawka wyniesie 25% podstawy opodatkowania.

Wskaźnik R obliczany jest dla każdego okresu rozrachunkowego. W przypadku gdy wskaźnik R nie przekroczy 1,5 podatnik zastosuje stawkę 0%, więc nie uiszcza podatku, pomimo powstania zysku. W zakresie wskaźnika R od 1,5 do 2 zastosowanie znajdzie progresywna stawka podatkowa w przedziale od 12,5% do 25%. Najwyższa stawka

podatkowa 25% będzie miała zastosowanie wówczas, gdy skumulowane przychody dwukrotnie przekroczą skumulowane wydatki, zatem w takim przypadku będzie można stwierdzić większą rentowność przedsięwzięcia.

W celu wykluczenia wątpliwości co do ustalania wysokości stawki podatkowej obliczonej według wzoru oraz wskaźnika R, wartości te będą zaokrąglane w górę z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku.

Zgodnie z postanowieniami ustawy organami podatkowymi właściwymi w zakresie podatku jest naczelnik urzędu skarbowego, właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub adres siedziby podatnika. W przypadku braku możliwości ustalenia właściwości w oparciu o powyższe, właściwym organem podatkowym będzie Naczelnik Pierwszego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie.

Ustawa określa obowiązek podatnika do składania deklaracji miesięcznych oraz uiszczania zaliczek miesięcznych na podatek. W myśl jej postanowień podatnicy będą obowiązani bez wezwania składać deklaracje miesięczne o wysokości zysku (straty) osiągniętego od początku roku podatkowego, wysokości skumulowanych przychodów oraz skumulowanych wydatków kwalifikowanych i wpłacać na rachunek właściwego urzędu skarbowego zaliczki miesięczne w wysokości różnicy między podatkiem należnym od zysku osiągniętego od początku roku podatkowego a sumą zaliczek należnych za poprzednie miesiące. Deklaracje miesięczne składa się w terminie do dnia 25 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni. W tym samym terminie uiszcza się zaliczki miesięczne. Nie składa się deklaracji miesięcznej oraz nie uiszcza się zaliczki miesięcznej za ostatni miesiąc roku podatkowego w przypadku złożenia deklaracji rocznej w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po tym miesiącu oraz uiszczenia w tym terminie podatku należnego.

Podatnik jest zobowiązany również do składania deklaracji rocznej. Deklaracja ta powinna zostać złożona do końca trzeciego miesiąca roku następnego. W tym terminie podatnik jest zobowiązany wpłacić podatek należny albo różnicę między podatkiem należnym od zysku wykazanego w tej deklaracji a sumą należnych zaliczek za okres od początku roku.

Deklarację miesięczną i roczną składa się wyłącznie za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Wzór deklaracji miesięcznej i rocznej oraz objaśnienia co do sposobu prawidłowego jej składania, informacje o terminie składania oraz pouczenia podatnika, określone zostaną w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Poza przedstawionymi powyżej najistotniejszymi rozwiązaniami opiniowany akt prawny wprowadza zmiany w ustawie: z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy, z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej oraz z dnia 2 marca 2012 r. o podatku od wydobycia niektórych kopalin.

Proponowane zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych wprowadzają zasadę, że dla odwiertów rozpoznawczych lub wydobywczych oraz platform wiertniczych lub produkcyjnych, po raz pierwszy wprowadzonych do ewidencji, podatnik będzie miał możliwość indywidualnego ustalania stawek amortyzacyjnych. Okres amortyzacji nie będzie mógł być krótszy niż 60 miesięcy. Ponadto przewidują wyłączenie z kosztów uzyskania przychodów specjalnego podatki węglowodorowego.

Zmianą ustawy – Ordynacja podatkowa wprowadzono m. in. zapis, zgodnie z którym deklaracje podatkowe mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej. Dokonano także zmiany mającej na celu przyznanie uprawnienia organom nadzoru górniczego dostępu do tajemnicy skarbowej, tj. do danych wynikających z akt spraw podatkowych podatników podatku od wydobycia niektórych kopalin – w celu weryfikacji pomiarów w zakresie ilości wydobytego gazu lub ropy naftowej.

Zmiany w ustawie – Kodeks karny skarbowy oraz o Służbie Celnej mają charakter porządkujący, dostosowujący ich treść do wprowadzanych do systemu prawa przepisów ustawy o specjalnym podatku węglowodorowym.

Celem nowelizacji ustawy o podatku od wydobycia niektórych kopalin jest zaś rozszerzenie jej przepisów na działalność wydobywczą w zakresie gazu ziemnego lub ropy naftowej.

W związku z powyższym w ustawie o podatku od wydobycia niektórych kopalin rozszerzony został przedmiot opodatkowania o wydobycie gazu ziemnego i ropy naftowej.

Określono także ilość wydobytych węglowodorów niepodlegającą opodatkowaniu podatkiem od wydobycia – w przypadku gazu ziemnego jest to ilość nieprzekraczająca równowartości 11 MWh miesięcznie (1000 m³ w przeliczeniu na gaz wysokometanowy), zaś w przypadku ropy naftowej ilość nieprzekraczająca 1 tony miesięcznie, gdy ilości te wykorzystane są na cele badawcze. Ilość gazu ziemnego lub ropy naftowej podlegająca wyłączeniu z opodatkowania dotyczy łącznego wydobycia węglowodorów przez podatnika w danym miesiącu ze wszystkich odwiertów.

Wprowadzono również zwolnienie opodatkowania urobku rudy miedzi do 1 tony miesięcznie w przypadku wykorzystania na cele badawcze.

Nowelizacja ustawy o podatku od wydobycia niektórych kopalin przewiduje ponadto wyłączenie z opodatkowania metanu występującego w złożach węgla oraz jako kopalina towarzysząca.

Przedmiotem opodatkowania podatkiem o wydobycia niektórych kopalin będzie wydobycie miedzi, srebra, gazu ziemnego oraz ropy naftowej prowadzone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium wyłącznej strefy ekonomicznej.

Krąg podatników został określony analogicznie jak w ustawie o specjalnym podatku węglowodorowym.

W zakresie wydobycia gazu ziemnego lub ropy naftowej obowiązek podatkowy powstanie z chwilą wprowadzenia gazu lub ropy do sieci przesyłowej lub bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej, albo ich załadunku na inny środek transportu.

Ustawa wprowadza regulację dotyczącą sposobu obliczania podatku od wydobycia niektórych kopalin oraz stawek dla gazu ziemnego i ropy naftowej, w przypadku których wartości wydobytych węglowodorów określone są kwotowo, odmiennie niż w przypadku miedzi i srebra, co skutkuje ustanowieniem stawek procentowych. Wartość wydobytego gazu ziemnego stanowi iloczyn ilości wydobytego gazu ziemnego wyrażonej w MWh oraz średniej ceny gazu ziemnego, zaś wartość wydobytej ropy naftowej stanowi iloczyn ilości wydobytej ropy naftowej wyrażonej w tonach oraz średniej ceny ropy naftowej.

W przypadku wydobycia gazu ziemnego będącego kopalinią towarzyszącą, wartość wydobytego gazu ziemnego stanowi kwota przychodu wynikająca z dostawy tego gazu w rozumieniu ustawy o specjalnym podatku węglowodorowym – dokonanej w danym miesiącu.

Ilość wydobytego gazu ziemnego oraz wydobytej ropy naftowej określa się na podstawie pomiarów w punktach wprowadzenia gazu ziemnego lub ropy naftowej do sieci przesyłowej lub bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej albo z chwilą załadunku gazu ziemnego lub ropy naftowej na inny środek transportu. W myśl uzasadnienia, zaproponowane rozwiązanie wyłączy z opodatkowania zużycie na cele własne wydobytych węglowodorów oraz ograniczy obowiązki ewidencyjne i pomiarowe dokonywane w związku z wprowadzeniem podatku od wydobycia niektórych kopalin w zakresie dotyczącym gazu ziemnego oraz ropy naftowej, przez wykorzystywanie pomiarów obecnie dokonywanych.

Stawki podatku od wydobycia dla gazu i ropy rozróżnione zostały ze względu na typ złoża wynikający z jego właściwości.

W nowelizacji ustawy o podatku od niektórych kopalin, przewidziano także zwolnienie z podatku od wydobycia z odwiertów o bardzo niskiej produktywności. Dotyczy to odwiertów, z których miesięczne wydobycie gazu ziemnego nie przekracza równowartości 1100 MWh, i odwiertów, z których miesięczne wydobycie ropy naftowej nie przekracza 80 ton.

Analogicznie jak w przypadku miedzi i srebra nowelizacja reguluje sposób ustalania średniej ceny gazu ziemnego oraz ropy naftowej oraz zasady publikowania obwieszczeń ministra właściwego do spraw finansów w tym zakresie.

W dodawanych do ustawy o podatku od wydobycia niektórych kopalin przepisach wprowadzono uprawnienie dla podatnika do odliczenia od podatku od wydobycia niektórych kopalin 19% skumulowanej straty podatkowej. Za stratę uznaje się sumę strat w podatku dochodowym od osób prawnych lub sumę strat w podatku dochodowym od osób fizycznych, które z uwagi na upływ 5-letniego okresu nie zostały odliczone od podatku dochodowego od osób prawnych lub podatku dochodowego od osób fizycznych.

W pozostałym zakresie zmiany w ustawie o podatku od wydobycia niektórych kopalin, w przeważającej mierze, mają charakter porządkowy i uzupełniający, wynikający z objęcia przedmiotowym podatkiem wydobycia gazu ziemnego oraz ropy naftowej.

W zakresie regulacji dotyczących przepisów przejściowych i końcowych niniejsza nowelizacja przewiduje m. in.:

- możliwość zaliczenia, w okresie pierwszego roku podatkowego, przez podatników wydatków spełniających warunki do uznania ich jako wydatki kwalifikowane

w rozumieniu niniejszej ustawy, poniesionych w okresie 4 lat przed dniem wejścia w życie ustawy wydatków kwalifikowanych, oraz wartości wskazanych środków trwałych,

- nałożenie na organy koncesyjne obowiązku przekazania informacji o udzielonych koncesjach na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża lub koncesji na wydobywanie węglowodorów ze złoża, a także o ich treści w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy,
- możliwość zmiany stawki amortyzacyjnej dla odwiertów rozpoznawczych lub wydobywczych, platform wiertniczych lub produkcyjnych wprowadzanych do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy,
- rozstrzygnięcie, że przepisy ustawy nie mają zastosowania do węglowodorów wydobytych ze złóż przed dniem jej wejścia w życie,
- że obowiązek zapłaty podatku powstanie od przychodów uzyskanych od dnia 1 stycznia 2020 roku, zaś obowiązek zapłaty podatku od wydobycia niektórych kopalin, w zakresie wydobycia gazu ziemnego i ropy naftowej, powstaje od tychże gazu i ropy wydobytych od dnia 1 stycznia 2020 r. – przy jednoczesnym braku wyłączenia stosowania przepisów dotyczących obowiązków ewidencyjnych oraz związanych ze składaniem deklaracji podatkowych, dotyczących specjalnego podatku węglowodorowego oraz podatku od wydobycia niektórych kopalin.

Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2016 r., za wyjątkiem przepisu:

- a) art. 21 pkt 1 – dotyczącego zmiany w ustawie – Ordynacja podatkowa regulującej możliwość składania deklaracji podatkowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej, który wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia,
- b) art. 24 pkt 12 lit. b – umożliwiającego obliczanie średniej arytmetycznej dziennych notowań srebra w oparciu o notowania giełdy w Nowym Jorku, który wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia,
- c) art. 24 pkt 3 w zakresie art. 3 ust. 2 pkt 1, pkt 7 lit. b, pkt 9, pkt 11, pkt 17, pkt 19 – wprowadzających zmiany w ustawie o podatku od wydobycia niektórych kopalin w zakresie zwolnienia z podatku urobku rudy miedzi wykorzystywanej na cele badawcze, zaokrąglania stawki podatku w górę do 1 gr oraz publikowanych średnich cen miedzi i srebra do jednego złotego, które wejdą w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Ustawa uchwalona przez Sejm na 72. posiedzeniu w dniu 25 lipca 2014 r. pochodziła z przedłożenia rządowego.

Projekt rządowy wpłynął do Sejmu w dniu 23 stycznia 2014 r. (druk sejmowy nr 2351) i został skierowany do pierwszego czytania na posiedzeniu Sejmu. Odbyło się ono na 67. posiedzeniu w dniu 7 maja 2014 r.

Prace nad projektem prowadziła sejmowa Komisja Finansów Publicznych. Efekt tych prac został zawarty w sprawozdaniu wymienionej Komisji (druk nr 2590). Komisja w przeważającej mierze wprowadziła poprawki o charakterze redakcyjnym, nieprowadzące do zmiany meritum przedłożenia rządowego. W pozostałym zakresie poprawki wprowadzały m. in. regulacje przejściowe w ustawie: umożliwiające kalkulację przychodów na potrzeby podatku na podstawie proporcji dla podatników prowadzących działalność zintegrowaną, w sytuacji gdy nie mają oni możliwości określenia przychodów na zasadach ogólnych oraz w zakresie stosowania przepisów dotyczących umowy współpracy również do umów zawartych przed dniem wejścia ustawy w życie. Ponadto dokonano zmiany przepisu o wejściu ustawy w życie, wydłużając o rok okres *vacatio legis*.

W trakcie II czytania projektu ustawy zgłoszono 3 poprawki. W związku z czym projekt został skierowany ponownie do Komisji (druk sejmowy nr 2590-A). Pierwsza ze zgłoszonych poprawek proponowała wprowadzenie do ustawy o podatku od wydobycia niektórych kopalin obowiązku corocznego przedstawiania Sejmowi przez Radę Ministrów analizy wpływu tejże ustawy na sektor wydobywczy miedzi i srebra oraz sektory wydobywania węglowodorów i finansów publicznych. Poprawki numer 2 i 3 przewidywały odpowiednio zmianę, występującego w ustawie o podatku od wydobycia niektórych kopalin, wzoru służącego do obliczania stawki podatku za tonę wydobytej miedzi i za kilogram wydobytego srebra

Poprawki nie uzyskały rekomendacji Komisji.

Ustawa została uchwalona w brzmieniu proponowanym przez Komisję.

Za przyjęciem ustawy głosowało 268 posłów, przy 172 głosach przeciw i 1 wstrzymującym się.

III. Uwagi szczegółowe

Ustawa nie budzi zasadniczych zastrzeżeń legislacyjnych. Jednakże proponuje wprowadzenie następujących zmian o charakterze redakcyjnym.

1) art. 16 ust. 3, 17 ust. 2, art. 24 pkt 16 lit. a.

We wskazanych powyżej przepisach opiniowanej ustawy wprowadzających wymóg składania deklaracji podatkowych za pomocą środków komunikacji elektronicznej, ustawodawca posłużył się sformułowaniem „wyłącznie”, należy jednakże zauważyć, że sformułowanie to nie ma żadnej wartości normatywnej. Usunięcie kwestionowanego zwrotu, w żaden sposób nie zmienia interpretacji przepisów. Z chwilą wejścia powyższych regulacji w życie wskazane w nich deklaracje, będą mogły być składane jedynie w formie elektronicznej, niezależnie od tego czy w przepisie posłużono się sformułowaniem „wyłącznie”, czy nie. Mając na uwadze brak wartości normatywnej zwrotu „wyłącznie”, a także zasadę wyrażoną w § 11 Zasad techniki prawodawczej, proponuje się wprowadzenie następującej poprawki.

Propozycja poprawki:

– w art. 16 w ust. 3 w 17 w ust. 2 oraz w art. 24 w pkt 16 w lit. a, w ust. 1a skreśla się wyraz „wyłącznie”;

2) art. 21 pkt 5, art. 73 § 2 ustawy – Ordynacja podatkowa.

Wskazana jest zmiana redakcyjna usuwająca zbędny wyraz.

Propozycja poprawki:

– art. 21 w pkt 5, w pkt 1a skreśla się wyraz „złożenia”;

3) art. 32

Przepis art. 32 stanowi, że w przypadku podmiotów, które w dniu wejścia w życie ustawy dokonują w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej wydobycia gazu ziemnego lub ropy naftowej, przeprowadza się urzędowe sprawdzenie, o którym mowa

w art. 64 ust. 1 ustawy o Służbie Celnej, brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Należy jednakże podkreślić, że zarówno przepis art. 64 ust. 1, jak i 64 ust. 3 tejże ustawy (o którym mowa w ust. 2 art. 32 niniejszej ustawy) nie były modyfikowane oraz nie zostały dodane niniejszą ustawą. W związku z czym należy usunąć z treści art. 32, przekazujące adresatom ustawy błędny komunikat sformułowanie „w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą”.

Propozycja poprawki:

– art. 32 w ust. 1 i 2 skreśla się wyrazy „w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą”.

Mirosław Reszczyński

Legislator